

נגרף במערבולת המפלגות עד שמצא את מקומו הקבוע ב"פועלי-ציון".

בתרס"ט עלה ארצה בהסכמת אחיו ובתמיכתו, על אף הדמעות וההתנגדות של אמו. עבד קשה בחקלאות ובפרדסים ואח"כ הצטרף ל"השומר" ושרת במושבות הגליל בגרעין כוח-הבטחון המזוין של הישוב, בלי רתיעה מפני הסכנות. אמו הוסיפה להתחנן במכתבים שיבוא הביתה, אך הוא גמר אומר להתערות בארץ. בקיץ תרע"ד נסע לבקר את אמו והמשפחה, ובגלל פרוץ מלחמת העולם א' לא יכול היה לחזור ארצה.

התמסר במרץ לעבודה צבורית בגולה. בתרע"ח נשא לאשה את אילה בת יחיאל נתנאל ביטר מלינשיץ. נאבק קשה על סידורו בעבודה מפרנסת, ואחרי שכבר קיבל משרה בשרות ממשלתי בפולין נושל ממנה, בין יתר הפקידים היהודים, בעקב הנטיות האנטישמיות בשלטון. יצא זמנית עם משפחתו לבלגיה, כדי לעבוד ולחסוך כספים לצרכי עליה והתישבות בארץ. אך ההצלחה בעבודה ואח"כ במסחר עיכבוהו להשאר עוד ועוד בבריסל ולהוסיף על חסכוניותו לצרכי השקעה בארץ, עד שבאה השואה הנאצית על יהודי אירופה, ובאביב תש"ג נלקחו הוא ואשתו למחנה השמדה.

אחריהם נשארו בבריסל בתם פרל אשת מלך קניג (פרוון) ובנם יחיאל זאב.

(דוד תדהר — אנציקלופדיה לחלוצי הישוב ובונים, תל-אביב, תשי"ב, עמ' 2126).

עזריאל-יוסף אלברג

נולד בקוטנה, פולין, כ"ג ניסן תרמ"ח (4.4.1888), לאביו ר' זאב-צבי (חסיד נאור, ממשפחה המתיחסת על דוד המלך) ולאמו אסתר בת ר' מנחם (מענכי) פרינץ. קיבל חינוך מסורת-לאומי וכללי. בעודו נער נתינתם מאביו, ואחיו אהרון-שלמה (ראה כרך ד', עמוד 1685), שקד על המשכת חינוכו ואף השיג ככתב את הסכמת הגאון ר' יצחק-יעקב ריינס ז"ל מלידא לקבלו לישיבתו. כשנסע הנער שמה לא יכול היה להמשיך את דרכו מוארשה והלאה, כי בתסיסת המהפכה הרוסית אז (ב-1905) פרצה שביתת הרכבות. אחרי התהלכו ימים אחדים בוארשה נאלץ לחזור הביתה.